

Anvisning om stödberättigande utgifter (ur arbets- och näringsministeriets brev 645/023/2009 av 27.2.2009)

10. STÖDBERÄTTIGANDE UTGIFTER (se även bilagan)

10.1. Allmänt

På gemenskapsnivå har regleringen om stödberättigade utgifter minskat jämfört med föregående programperiod. Å andra sedan innehåller såväl allmänna förordningen som strukturfondernas egna förordningar och kommissionens tillämpningsförordning bestämmelser om stödberättigade utgifter. Ett flertal av dessa bestämmelser kräver kompletterande nationella bestämmelser. Också ett effektivt genomförande av åtgärdsprogrammen förutsätter att insatserna som medfinansieras ur strukturfonderna bör vara så enhetliga som möjligt.

Enligt artikel 56 punkt 3 i allmänna förordningen berättigar utgifter till stöd från fonderna endast om de har uppstått för insatser som beslutats av förvaltningsmyndigheten för det berörda operativa programmet eller under dennas ansvar, i enlighet med de kriterier som fastställs av övervakningskommittén. Artikel 60 i allmänna förordningen fastställer att förvaltningsmyndigheten har ansvaret för att det operativa programmet förvaltas och genomförs i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. När förvaltningsmyndigheten fattar beslut om att anvisa strukturfondsmedel och nationella medel uppställer den villkor för användningen av medlen som det förmedlande organet skall iaktta. Enligt 11 § i strukturfondslagen kan förvaltningsmyndigheten ge de förmedlande organen anvisningar och föreskrifter som gäller förvaltningen av strukturfondsmedlen, om de är nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras och för att strukturfondsmedlen skall kunna förvaltas på ett riktigt sätt.

Förvaltningsmyndighetens uppgift är att se till att endast stödberättigande utgifter understöds, och den kan vid behov ge anvisningar eller föreskrifter om detta. Förvaltningsmyndigheten skall också medverka för att genomförandet av programmen sker på ett effektivt sätt och att olika stödmottagare behandlas så lika som möjligt.

Den nationella regleringen består av statsrådets förordning om stödberättigande utgifter som medfinansieras av strukturfonderna och av dessa anvisningar.

1 § i förordningen fastställer tillämpningsområdet och 2 § innehåller definitioner av relevanta begrepp.

Statsrådets föredragningspromemoria om förordningen om stödberättigande utgifter finns under adressen www.strukturfonder.fi.

Vid läsning av denna anvisning är det bra att ha både förordningen om stödberättigande utgifter och statsrådets föredragningspromemoria till hands.

10.2. Stödberättigande utgifter

I 3 § i förordningen fastställs allmänna villkor avseende rätten till stöd. Utgifter är stödberättigande om de härstammar från genomförandet av ett projekt enligt ett program och ett stödbeslut under den genomförandeperiod som godkänts i stödbeslutet, och de faktiskt har betalats av stödmottagaren. Undantagen nämns lägre ned i texten. Ett projekt kan inte sluta innan bidragsperioden har börjat. Kommissionen har godkänt strukturfondsprogrammen på hösten 2007 och fastställt i besluten att bidragsperioden, under vilken utgifter kan godkännas som stödberättigande, börjar den 1 januari 2007. Som stödberättigande utgifter inom programmen kan man godkänna utgifter som har uppstått

efter att projektansökan lämnats in och införts i diariet. Utgifter som har uppstått innan ansökan har lämnats in kan alltså inte ersättas ur strukturfonderna som stödberättigande utgifter, utom i vissa undantagsfall som nämns senare. Dessa undantagsfall uppstår när projektet har påbörjats på eget ansvar innan vederbörande beslut har fattats och det har uppstått utgifter till följd av projektet.

Tillämpningsreglerna för de allmänna bestämmelserna om stödberättigande utgifter gäller både projekt som medfinansieras av ERUF och projekt som medfinansieras ur ESF. När det är fråga om program inom Europeiskt territoriellt samarbete utfärdas tillämpningsanvisningarna för bestämmelser om stödberättigande utgifter av respektive förvaltningsmyndighet.

I regel skall stödberättigande utgifter:

- vara godkända av en förmedlande myndighet och ingå i en projektplan.
- uppstå under den genomförandeperiod som den förmedlande myndigheten har godkänt för projektet. Utgifterna får inte uppstå före det startdatum som fastställs i projektbeslutet och inte heller efter att projektet har slutat, borträknat revisorkostnader om det ställs krav på revision. Undantaget är utgifter som uppstår inom myndighetens egna projekt på området tekniskt stöd. Sådana stödberättigande utgifter kan uppstå redan innan projektansökan lämnas in, dock tidigast den 1 januari 2007. När det gäller stöd till företag (investeringsprojekt) kan man också godkänna planeringskostnader, arkitektarvoden och kostnader för byggritningar, elritningar och VVS-planer som uppstår före ansökan lämnas in, på basis av den särskilda norm som tillämpas på detta område (lag om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnade, KehPaL).
- verkligen ha betalats av stödmottagaren, vilket i regel skall bevisas med hjälp av kvitton (i praktiken kontrolleras saken i allmänhet i bokföringen).
- ha utbetalats under utbetalningsperioden i fråga. Hit räknas inte utgifter som härstammar från eller som hänför sig till tiden för en ansökan som gäller en tidigare utbetalningsperiod, men som införlivas i en ansökan som hänför sig till den senare utbetalningsperioden.
- i projektets sista utbetalningsansökan kan inkluderas sådana rater som härstammar från utbetalningsperioden, men som betalas först senare efter att stödberättigandet gått ut. Sådana kan t.ex. förekomma i samband med betalning av lön eller skatter. (ESF 28.1.09 TWG:s anvisning).
- Dessutom bör dock inte glömmas att landskapsförbunden på grund av regionutvecklingslagen måste lämna in sin sista ansökan om utbetalning inom fyra månader efter avslutat projekt.
- vara nödvändiga med tanke på genomförandet av projektet.
- vara av rimlig storlek.
- vara föranledda av projektverksamhet som avviker från organisationens ordinarie, löpande verksamhet. 3 § 2 mom. i förordningen om stödberättigande utgifter fastställer att forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet som genomförs i form av ett separat projekt inte anses vara normal verksamhet.
- ha föranletts av ett projekt.

Prestationer in natura, avskrivningar och omkostnader kan utgöra stödberättigande projektutgifter (se nedan). För prestationer in natura utbetalas inget stöd, även om de är redovisade som godkända utgifter i projektbokföringen.

Icke stödberättigande utgifter:

När man bedömer avsaknaden av rätt till stöd bör man observera att stöd som beviljas ur strukturfondsmedel utgör specialunderstöd för projekt enligt 5 § 3 mom. i statsunderstödslagen och inte allmänt understöd för mottagarens verksamhet enligt 2 mom.

Utgifter som föranleds av genomförarens normala verksamhet är inte stödberättigande. En organisation kan inte genomföra samma (utvecklings)verksamhet upprepade gånger eller under längre perioder med projektfinansiering. I sådana fall måste man anse att verksamheten har blivit en del av organisationens normala verksamhet. Strukturfonderna är inte avsedda för att upprätthålla organisationer och deras verksamhet.

Frågan om vilka utgifter som är stödberättigande behandlas lägre ned under omkostnader. Som kostnader som inte berättigar till stöd bör man t.ex. betrakta kostnaderna för laboratorier eller festsalar när projektet använder en utbildningsanstalts utrymmen. Kostnaderna bärs av projektet även om man aldrig använder laboratoriet eller festsalen i fråga.

Löneutgifter

När man utvärderar huruvida löner är stödberättigande tillämpas även 3 §. Lönerna skall vara nödvändiga för att genomföra projektet och rimliga till beloppet. Beloppets rimlighet bedöms på basis av gällande tjänste- eller arbetskollektivavtal eller, om inget sådant avtal finns, enligt den gängse lönen för motsvarande arbete. Lönerna bör alltså ligga i linje med organisationens lönenivå.

Såsom löneutgifter godkänns direkta och indirekta lagstadgade kostnader som föranleds av arbete som utförs för projektet och som är nödvändigt för projektet. Egentliga löner som utbetalas åt personer kan lätt kopplas till projektet som indirekt kostnad. Därtill hörande lagstadgade utgifter som t.ex. social- och pensionsförsäkringskostnader kan med stöd av upphovsprincipen kopplas till projektet i proportion till den arbetstid som använts för projektet.

En annan lönebikostnadsgrupp som räknas som indirekta utgifter är reserveringar för semesterlön och semesterpenning, som utgör stödberättigande utgifter. Med reservering av semesterpenning avses här den semesterlön som ännu inte utbetalats. Semesterersättningar är direkta utgifter. **De tidigare avsedda avsättningar, vilkas betalning i Finland grundar sig på lag, är stödberättigade och jämförbara med de verifikat som avses i förordningens 3 §, moment 1, och i allmänna förordningens artikel 56, stycke 2, punkt b, som obligatoriska lagstadgade utgifter.**

Alla lönekostnader skall uppges i ansökan under personalkostnader, både i projektplanen och i ansökan om utbetalning.

Om en persons arbetsinsats endast delvis anknyter till projektet måste det finnas en ändamålsenlig bokföring över arbetstiden för att lönen skall vara stödberättigande. Den totala arbetstiden skall framgå av bokföringen, för att kunna säkerställa att samma arbetsinsats inte ersätts mer än en gång. Personalkostnader skall i regel hänföra sig till normal arbetstid (arbetskollektivavtal, tjänstekollektivavtal, arbetstidslagen). Övertidsarbete är stödberättigande endast i undantagsfall och måste då härstamma från en beordran om övertidsarbete som utfärdats i enlighet med organisationens normala praxis. För att avgöra huruvida en sådan utgift är stödberättigande eller inte skall finansären bedöma om beordran om övertidsarbete är saklig och motiverad.

Upphandlingar

Lagen om offentlig upphandling (348/2007) tillämpas i upphandlingar som hör till dess tillämpningsområde. I lagen fastställs nationella tröskelvärden (15 000, 50 000 och 100 000 €). Om värdet för en upphandling inte når upp till det nationella tröskelvärdet tillämpas inte upphandlingslagen. Finansministeriet och de olika förvaltningsområdena har utfärdat anvisningar både i fråga om upphandlingar enligt upphandlingslagen och om upphandlingar som underskrider tröskelvärdena.

Finansministeriets anvisningar finns under www.vm.fi -> statsfinanserna -> statsförvaltningens upphandlingsverksamhet. (Före detta arbetsministeriets anvisningar finns under www.finlex.fi -> myndigheternas föreskriftssamlingar -> arbetsministeriet -> 08.06.2007 O/9/2007 TM (på finska). Under samma adress finns även f.d. arbetsministeriets anvisning om upphandling av offentliga arbetskraftstjänster, O/13/2007 TM.) ANM:s anvisningar är under beredning. Också andra förvaltningsområden har egna anvisningar, t.ex. miljöministeriets förvaltningsområde. De statliga myndigheterna följer FM:s anvisningar, och AM:s när det är fråga om upphandling av arbetskraftstjänster. Under ovan nämnda adress finns även anvisningar om små upphandlingar och om användningen av Hansels (www.hansel.fi) ramavtal. Praktiska råd finns också att få via kommunförbundets webbsida (www.kommunerna.net ->upphandling).

- I finansieringsbeslutet bestäms om det upphandlingsförfarande som skall tillämpas på anskaffningar som underskrider tröskelvärdet. Förfarandet kan vara genomförarens egen anvisning under förutsättning att den godtas av finansiären.
- finansiären kan kräva att en striktare anvisning skall tillämpas är organisationens anvisning
 - o nedan en tillämpningsmodell till förfogande

Alla upphandlingar skall göras till ett rimligt pris, och rimligheten skall bedömas genom att begära in ett tillräckligt antal anbud.

Små anskaffningar

Förvaltningsmyndigheten anser det ändamålsenligt att betrakta upphandlingar som inte överstiger 2000 euro som små upphandlingar, om inget annat föranleds av projektets eller genomförarens särskilda omständigheter. I sådana upphandlingar kan upphandlingsbeslutet efter myndighetens omdöme och beroende på fallet göras så att anbuden begärs in per telefon och en promemoria upprättas över svaren.

I upphandlingar som överstiger 2000 € men som inte överstiger de nationella tröskelvärdena måste ett skriftligt förfarande följas. Som rekommendation bör en skriftlig anbudsbegäran sändas per e-post eller fax till tre till fem leverantörer, och dessa skall lämna anbud skriftligt. Anbudsbegäran skall innehålla alla uppgifter som är relevanta för upphandlingen. Anbudstiden skall vara rimlig. Anbuden vägs mot varandra i tillräcklig omfattning och det vinnande anbudet väljs i regel på basis av totalekonomisk fördelaktighet eller beroende på anskaffningen till lägsta pris. Det förmedlande organet kan ställa krav om striktare regler i finansieringsbeslutet eller som ovan nämnts, själv ställa sina förfaranden för efterlydnad.

Det förfarande som beskrivs i föregående stycke skall antecknas under "förvaltningsspecifika villkor" i ERUF-finansieringsbeslutet och under "övriga villkor" i ESF-finansieringsbeslutet. Till ansökan om utbetalning rekommenderas att fogas en beskrivning av upphandlingsförfarandet för att den är bekant vid handläggningen av den.

Kommissionen har utfärdat riktlinjer om finansiella justeringar avseende medfinansieringen ur strukturfonderna med anledning av brytning mot reglerna om offentlig upphandling. Förmedlande organ skall följa dessa riktlinjer i sin egen återkravsverksamhet, förutsatt att det inte utfärdas nationella bestämmelser som är striktare. Riktlinjerna (COCOF 07/0037/01) finns under strukturfonder.fi.

10.3. Kalkylerade kostnader

I fråga om kalkylerade kostnader bör man observera att det inte nödvändigtvis är fråga om utgifter som stödmottagaren faktiskt har lagt ut. Kostnader av denna typ **måste kunna verifieras i projektbokföringen, som skall visa såväl de kalkylerade kostnaderna som kostnaderna enligt genomförarens officiella bokföring.**

Naturaprestationer

Naturaprestationer kan bestå av arbete eller av en produktionsinsats som har överlåtits till projektet. Genomföraren måste föra bok över naturaprestationer så att deras värde i pengar kan utredas. Penningvärdet eller beräkningsgrunderna för naturaprestationer måste godkännas i finansieringsbeslutet. För att fastställa värdet på en naturaprestation iakttas högst de kostnader som föranletts av prestationen eller den lön som betalats, enligt kostnadskalkylen. När det gäller produktionsinsatser kan värdet fastställas med beaktande av det gängse värdet för tjänsten eller produkten i fråga, eller de kostnader som den förorsakat.

Mängden arbete som gjorts för projektet, och för vilket arbetstagaren har fått normal lön, måste kunna verifieras. Den arbetsmängd som antecknas i projektbokföringen kan inte avvika från den verkliga totala arbetsmängden enligt arbetstidsbokföringen, och kostnaden kan inte överstiga den verkliga lön som utbetalats för prestationen.

Med projektets självfinansieringsandel avses finansieringsbelopp i projektbokföringen som härstammar från stödmottagaren. Enligt 6 § 3 mom. i förordningen om stödberättigande utgifter, som fastställer ett tak för naturaprestationernas värde, gäller denna begränsning enbart naturaprestationer som ingår i självfinansieringsandelen. Självfinansieringsandelen motsvarar skillnaden mellan projektets totala stödberättigande utgifter och de stödberättigande utgifter som ersätts, minskat med projektets intäkter och eventuella andra ersättningar. Mängden behövlig självfinansiering fastställs av finansieringsmyndigheten inom de gränser som tillåts inom stödsystemet i fråga. Finansieringsmyndigheten skall även granska de kalkylerade kostnadernas storlek i samband med att den godkänner dem och hur de påverkar möjligheterna att genomföra projektets mål. Medfinansieringen ur strukturfonderna får emellertid aldrig överskrida de totala stödberättigande utgifterna minskade med värdet för naturaprestationerna.

Typiska exempel på naturaprestationer är talkoarbete enligt projektplanen eller arbetslokaler som erbjuds av kommunen. I ESF-blanketterna används begreppet "kostnader som rapporteras skilt" för naturaprestationer. Med talkoarbete avses sådant arbete som varken kräver särskild yrkeskunskap eller kompetens. Förvaltningsmyndigheten uppställer inget timpris på talkoarbete. Den bör övervägas från fall till fall (skattestyrelsens anvisning Dnr 508/32/2005; www.vero.fi).

Avskrivningar

Avskrivningar är ett undantag till grundregeln att en utgift måste ha betalats av stödmottagaren. Avskrivningens belopp skall kunna kontrolleras i bokföringen och avskrivningarna skall beräknas

på basis av bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande regelverk som stödmottagaren måste följa. Ett ytterligare krav är att den upphandling som avskrivs inte har gjorts med offentligt stöd. Avsikten här är att undvika dubbla stöd.

Med anläggningstillgångar avses t.ex. maskiner, anordningar, möbler och fordon. När det gäller stöd som medfinansieras ur strukturfonderna är det i allmänhet möjligt att välja om stödet riktas på upphandlingen av en anläggningstillgång eller på avskrivningar som görs på denna. I ESF-projekt är det dock enbart möjligt att finansiera avskrivningar (artikel 11 punkt 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 om Europeiska socialfonden). Det är möjligt att köpa s.k. kontorsmaterial. Förvaltningsmyndigheten tar inte ställning till vilket som kan vara gränspriiset. Finansiären måste överväga det projektvis med beaktande av projektets storlek, längd och anskaffningens nödvändighet med tanke på projektverksamheten. Finansiären avgör alltså godtagbarheten av projektet och gränsen torde i vissa fall maximalt ligga vid 1000 €

I förordningen om stödberättigande finns i 7 § 2 momentet en specialföreskrift om en situation där ett offentligt samfund är stödmottagare. Då anses som offentligt stöd inte sådan offentlig finansiering som använts för förvärvande av anläggningstillgångar. Som offentligt stöd skulle inte heller räknas finansiering i anslutning till förmedling av finansiering inom staten eller annat offentligt samfund. Som offentligt stöd anses däremot projektstöd från annan myndighet, såsom stöd som beviljats från strukturfonder.

Omkostnader

Om stödberättigande omkostnader stadgas i 8 § i förordningen om stödberättigande utgifter. Omkostnader, dvs. indirekta kostnader, är svåra att koppla direkt till en enskild insats inom en viss enhet eftersom deras nyttoeffekt också sträcker sig till andra resultatenheter inom samma organisation. Exempel på omkostnader är kostnader för telefon, el och vatten, bokföringskostnader, hyror, städning, kontorskostnader samt vissa förvaltnings- och personalkostnader som t.ex. ekonomisekreterartjänster. Organisationsledningen har ansvaret för organisationen och dess verksamhet ur ett helhetsperspektiv; detta ansvar omfattar inte separata insatser för enskilda projekt. Om ledningen gör en insats för ett enskilt projekt kan den endast i undantagsfall ingå i omkostnaderna. Löneutgifter som behandlas som omkostnader nämns i avsnittet om löneutgifter. I skillnad till föregående programperiod räknas också företagshälsovårdskostnader som stödberättigande omkostnader, förutsatt att de är rimliga. Som sådant kan anses service på s.k. allmän/företagshälsovårdsläkarnivå. Om organisationen som man arbetar i större utsträckning erbjuder företagshälsovård för sin personal, kan den enligt finansiärens övervägande anses vara stödberättigad, med undantag av t.ex. sjukvård.

Som grundprincip för godkännande av omkostnader används upphovsprincipen, vilket innebär att utgifter som inte har föranletts av projektverksamheten inte kan godkännas som stödberättigande. Gemensamma kostnader som gynnar projektet är godtagbara utgifter (t.ex. vaktmästare eller användning av sociala utrymmen eller möteslokaler, i den utsträckning projektet drar nytta av dem).

Frågan huruvida omkostnader är stödberättigande måste avgöras redan i finansieringsbeslutet. Dessförinnan bör man kontrollera att genomförarens system för kostnadskalkylering följer strukturfondernas regler om stödberättigande utgifter. Kalkyleringssystemet bör vara begripligt och tydligt och får inte förorsaka en ökad arbetsmängd. Till ansökan om utbetalning bör fogas en beskrivning av kalkyleringssystemet.

Direkta kostnader är kostnader som relaterar direkt till en enskild insats och vars direkta koppling till insatsen kan verifieras. Exempelvis hyreskostnader för lokaler som hyrs tillfälligt och för ett

visst ändamål räknas som direkta kostnader för projektet. Lokalhyran skall vara rimlig och lokalerna skall vara av en storlek och typ som är ändamålsenliga med tanke på projektverksamheten.

Det finns ett flertal kostnader som i teorin kan betraktas både som direkta kostnader och som indirekta kostnader (omkostnader). Sådana är bl.a. kostnader för telefon, post och kopiering, och ofta även hyreskostnader. Kostnader av denna typ kan givetvis endast räknas en gång. Kostnaderna bör i dessa fall fastställas i enlighet med principen om ändamålsenlighet och med iakttagande av upphovsprincipen. Samma utgifter kan inte godkännas både som direkta kostnader och som omkostnader.

10.4. Särskilda bestämmelser

Insatsernas varaktighet (förnyas efter att kommissionens anvisningar blivit färdiga)

Målet för strukturfondernas verksamhet är att åstadkomma varaktiga förbättringar i deltagarnas konkurrenskraft och sysselsättning. Målet i utvecklingen av kompetens- och servicestrukturerna är att åstadkomma strukturer och tillvägagångssätt som har stadigvarande effekter som sträcker sig längre än genomförandeorganisationen. Åstadkommandet av en varaktig nytta är en viktig faktor när det gäller att välja och finansiera projekt. Om det inom fem år efter att projektet slutförts sker väsentliga ändringar i verksamheten med anledning av att infrastrukturens ägarförhållanden förändras eller en produktionsverksamhet läggs ned, och dessa ändringar påverkar insatsens natur eller förutsättningarna för fortsatt verksamhet eller gagnar ett visst företag eller en offentlig sammanslutning otillbörligt, måste de stödbelopp som utbetalats åt projektet återkrävas i enlighet med gällande bestämmelser om återkrav.

Av de omständigheter som nämns i artikel 57.1 i allmänna förordningen måste bägge följande villkor fullföljas (kumulativitet):

- a) påverkan på insatsens karaktär eller villkoren för dess genomförande eller att företaget eller ett offentligt organ får en otillbörlig förmån, och
- b) en förändring av ägarförhållandena för en infrastruktur eller upphörande av en produktionsverksamhet

Utöver kumulativiteten måste det finnas ett orsak/effekt-förhållande mellan dem (kausalitet). Omständigheterna och behovet av återkrav skall bedömas genom att jämföra de ändrade omständigheterna mot den godkända projektplanen i finansieringsbeslutet. Här bör man lägga märke till att även om bestämmelserna om insatsernas varaktighet i artikel 57 inte har överträtts kan förändringarna i verksamheten förutsätta korrigerande åtgärder enligt artikel 98 och 99 i allmänna förordningen. I sådana fall måste otillbörligt utbetalda stödbelopp dras av från ansökan om utbetalning till kommissionen.

En exempelsituation för tillämpningen av denna bestämmelse är ett projekt som t.ex. har som mål att framställa en ny elektronisk arbetsmetod med avsikt att nyttja den i **stödmottagarens** verksamhet. Om **stödmottagarens** verksamhet upphör innan fem år gått ut sedan projektets lades ned måste det beviljade stödet återkrävas. Ett annat exempel är projekt där målet är att göra en utredning och utvärdering om ett visst ämne och slutligen ge ut publikation. Publikationen är avsedd för allmänheten och nyttjas inte enbart av projektgenomföraren. När publikationen är klar och har blivit av allmän kändedom har den inte längre någon koppling till genomförarens verksamhet; varaktighetsregeln kan inte tillämpas. Om utredningsarbetet hade varit avsett som ett projekt för att utveckla enbart stödmottagarens egen verksamhet skulle varaktighetsregeln tillämpas.

Otillbörligt utbetalda stöd återkrävs i enlighet med den nationella lagstiftningen. Om inget stadgas i speciallagstiftningen tillämpas 22 § i statsunderstödslagen.

Modellen för finansieringsbeslut innefattar ett villkor enligt vilket stödmottagaren är skyldig att underrätta den myndighet som beviljat stödet om ovan nämnda förändringar.

Intäkter (kontrolleras efter att kommissionens anvisningar blivit färdiga)

Med rådets förordning (EG) Nr 1341/2008 som utfärdades 18.12.2008 ändrades 5 punkter i artikel 55 i allmänna förordningen. Förändringen trädde retroaktivt i kraft fr.o.m. 1.8.2006. Till följd av ändringen tillämpas inte bestämmelsen om inkomst på ESF-projekten och tillämpas på de ERUF-projekt, vilkas totalkostnader överstiger 1 000 000 euro.

Förändringen har i fråga om ESF-projekten ingen inverkan på behandlingen av inkomsterna på basis av de nationella stödsystemen.

Om projektens eventuella intäkter som kan genereras inom projektet stadgas i 10 § i förordningen om stödberättigande utgifter. Bestämmelsen grundar sig på artikel 55 i allmänna förordningen som alltså tillämpas på över 1 miljon ERUF-projekt som genererar **nettoinkomster**¹ via avgifter *som användarna betalar direkt*. Bestämmelsen tillämpas inte på följande fall:

- projekt som inte genererar intäkter (t.ex. tjänster som tillhandahålls utan att uppbära avgift)
- projekt där de genererade intäkterna inte helt och fullt täcker driftskostnaderna² (t.ex. en del av investeringar i infrastruktur)
- projekt som omfattas av reglerna om statsunderstöd.

Bestämmelserna i artikel 55 i allmänna förordningen för inkomstbringande projekt gäller inte för projekt som omfattas av reglerna om statsunderstöd i artikel 87 i Romfördraget. **Intäktregeln i allmänna förordningen tillämpas alltså enbart på stöd om inte uppfyller kriterierna för statsunderstöd (stödet betalas av staten, det ger företaget en selektiv ekonomisk fördel och påverkar handeln mellan medlemsstater). För att bedöma huruvida intäktregeln gäller eller inte kan man utgå ifrån att den tillämpas t.ex. på stöd som utbetalas åt andra fysiska personer än näringsidkare (t.ex. arbetslösa arbetssökande personer) och åt icke-vinstdrivande organisationer, främst när det gäller allmännyttig verksamhet.** Det ovan nämnda gäller dock endast som grundprincip för bedömningen och varje fall måste alltid bedömas för sig.

Mer information om reglerna för statsunderstöd finns under www.tem.fi -> konsumenterna och marknaden -> EG:s statsstödsregler.

Syftet med reglerna om projektintäkter är att hindra en överfinansiering av projekt, och i synnerhet att säkerställa att enskilda investerare inte gör otillbörliga vinster. Villkoren för stödberättigande utgifter inom inkomstbringande projekt kan på basis av detta delas in i juridiska villkor (uppfyllande av krav i nationella och EU-föreskrifter) och ekonomiska villkor (utgifter som genererar nettointäkter är inte stödberättigande).

¹ Mer information om beräkningen av nettoinkomster:

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/2007/working/wd4_cost_en.pdf.

Lägg märke till att även om den beräkningsmodell som presenteras i anvisningen gäller stora projekt tillämpas artikel 55 på alla projekt.

² Kostnader som härrör från användningen av en investering, medräknat underhåll, men utan avskrivningar och kapitalkostnader.

Ett projekt kan generera intäkter t.ex. om deltagarna tillverkar eller producerar tillgångar som kan säljas eller hyras ut, eller uppbär avgifter för användning av infrastruktur som projektet har investerat i. S.k. deltagaravgifter som uppbärs av privata företag (en satsning på delaktighet i hela projektet) är inte intäkter utan privata finansieringsandelar enligt lag om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande (KehPaL). Det är fråga om kompetensutvecklingstjänster för små och medelstora företag för vilka en finansieringsandel uppbärs av deltagarna (företagare och företag) som fastställs varje år i statsbudgeten. Dessa avgifter utgör privat projektfinansiering.

Begreppet intäkter (t.ex. deltagaravgift för deltagande i en åtgärd) innefattar utförandet av vilken som helst tjänst mot betalning. Arvoden av denna typ skall dras av från projektets stödberättigande utgifter, antingen på förhand på basis av en objektiv bedömning eller i efterhand i enlighet med de realiserade nettointäkterna. Bedömningen på förhand skall göras på basis av intäkterna enligt kostnadskalkylen i projektplanen, och dessa skall dras av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för hela projektet. Först efter denna operation känner man till det totala stödberättigande utgiftsbeloppet för vilket EU-stödet och den nationella offentliga medfinansieringen kan beviljas. I varje ansökan om utbetalning skall de realiserade stödberättigande utgifterna under perioden i fråga, dvs. utgifterna minskade med intäkterna, visas i projektbokföringen; både sådana som ingår i projektplanen och sådana som inte gör det.

Granskningsperioden och bedömningen av stödberättigande utgifter för projekt som genomförs med stöd från EU:s strukturfonder varar i 5 år efter att den understödjade verksamheten har upphört enligt artikel 55 i allmänna förordningen. I den nationella stödlagstiftningen räknas däremot vanligtvis endast utgifter som uppstår medan projektet genomförs som relevanta. Exempelvis 25 § i KehPaL (Lag om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande) fastställer att stöd beviljas för att täcka godtagbara kostnader enligt principen om att sådana intäkter som direkt härrör från eller har samband med projektet dras av från utgifterna.

Enligt 11 § i statsunderstödslagen skall det framgå av ett statsunderstödsbeslut hur inkomsterna från projektet inverkar på statsunderstödet belopp och användning. Enligt samma lag upphör användningstiden för egendomen (och samtidigt tiden för iakttagande av inkomsternas inverkan) då bidragstiden upphör, förutsatt att finansieringsmyndigheten inte har fastställt en längre användningstid. Det förmedlande organet kan fastställa en längre användningstid än fem år i finansieringsbeslutet. Oberoende av eventuell lindrigare nationell lagstiftning måste allmänna förordningens varaktighetsregel iaktas i alla verksamhet som genomförs med strukturfondsstöd.

Med tanke på den efterföljande uppföljningen av intäkter kräver finansieringsbeslutsblanketten att stödmottagaren rapporterar om och återbär den del av mottagna offentliga stödbelopp som överstiger det gängse värdet för investeringskostnaderna minskade med det gängse värdet för nettointäkterna från investeringar i infrastruktur. Detta villkor gäller enbart för projekt som innefattar investeringar i infrastruktur, då det förmedlande organet i dessa fall inte har möjlighet att göra en objektiv förhandsbedömning av intäkterna. Under rubriken "Särskild övervakning av inkomstbringande projekt" i punkt 3.5.1 i ERUF-beslutsblanketten bestäms det emellertid att stödmottagaren är skyldig att rapportera till den myndighet som beviljat stödet om intäkter som härstammar från projektet i fem år efter insatsens slutdatum. Som slutdatum för insatsen räknas projektets slutdatum enligt respektive finansieringsbeslut eller annat beslut av finansieringsmyndigheten som ändrar finansieringsbeslutet.

Om stödmottagaren undantagsvis inte har kunnat göra en objektiv prognos i finansieringsplanen om intäkter som härrör direkt från eller hänger samman med projektet, och avdraget av projektintäkter

från de stödberättigande utgifterna följaktligen inte kan bekräftas när utbetalningsansökan behandlas, är genomföraren skyldig att redovisa projektintäkterna för den finansierande myndigheten i fem år efter att insatsen har slutförts. Om denna skyldighet inte fullföljs kan stödet återkrävas.

När det är fråga om investeringar i infrastruktur eller andra projekt där intäkterna kan förutses objektivt får de stödberättigande utgifterna inte överstiga det gängse värdet för investeringskostnaderna minskade med det gängse värdet för nettointäkterna under en viss referensperiod. Referensperioden definieras på basis av typen av investering (se 13 § i statsunderstödslagen enligt vilken användningstiden för egendom som är föremål för statsunderstöd kan fastställas vid högst tio år efter att statsunderstödet eller dess sista post har betalats). Om inte alla investeringskostnader ger rätt till medfinansiering delas nettointäkterna upp proportionellt i enlighet med den stödberättigande och den icke stödberättigande delen av investeringskostnaderna.

Om det inte är möjligt att göra en objektiv förhandsbedömning av intäkterna skall det finansieringsbelopp som hänför sig till intäkter som genereras under den godkända genomförandeperioden eller i fem år efter att projektet slutat dras av från projektets godkända stödberättigande utgifter. Om avdraget inte har gjorts tidigare skall den attesterande myndigheten utföra avdraget senast i samband med att åtgärdsprogrammet läggs ned, delvis eller helt och hållet. Ansökan om slutlig utbetalning skall justeras på motsvarande sätt.

Projektansökan skall innehålla en uppskattning över intäkterna och de intäkter som genereras skall uppges i samband med varje ansökan om utbetalning. Denna skyldighet gäller såväl på förhand uppskattade intäkter som intäkter som inte ingår i kostnads kalkylen. Utöver detta skall finansieringsbeslutet ålägga stödmottagaren att hålla finansieringsmyndigheten underrättad om intäkter som inte kan uppskattas objektivt på förhand.

Om man högst tre år efter att åtgärdsprogrammet på basis av vilket projektet har godkänts läggs ned lägger märke till att ett projekt har genererat intäkter som inte har iakttagits enligt det som fastställs i första och andra stycket, måste intäkterna i fråga återbäras till Europeiska unionens allmänna budget i proportion till fondernas finansiella andel i dem. Återbäringsskyldigheten gäller alltså intäkter som har förvärvats högst tre år efter att åtgärdsprogrammet har lagts ned.

Överlåtelse av ett projektresultat som har genererat intäkter eller som kunde ha gjort det till en enskild mottagare utan motsvarande vederlag kan leda till en återbäringsskyldighet. Situationen måste utvärderas på basis av bestämmelserna om varaktighet och intäkter.

Maskiner och anordningar som upphandlas som begagnade

En upphandlingskostnad är inte stödberättigande om offentligt stöd har utbetalats för upphandlingen av maskinen eller anordningen i fråga under de senaste fem åren. Med offentligt stöd avses här själva bidraget för upphandling av anläggningstillgångar (finansieringskälla: stöd som beviljas ur offentliga medel), inte utgiftsposterna i statsbudgeten. Kravet omfattar även före detta ägare till anordningen i fråga. Bevisbördan om utbetalning av offentligt stöd ligger på den som ansöker om stöd. Om den sökande inte kan utreda saken bör upphandlingen av anläggningstillgångarna i fråga inte godkännas som stödberättigande utgift. I praktiken förutsätts en utredning över ägarna under de senaste fem åren och stöd som beviljats dem. Om detta inte kan utredas kan inget stöd beviljas.

Femårsperioden hänger samman med bestämmelsen om projektens varaktighet. Om en anordning säljs innan fem år har löpt sedan slutdatumet för projektet måste det mottagna offentliga stödet återbäras, i regel i sin helhet.

Upphandlingspriset för en begagnad maskin eller anordning skall vara rimligt. Priset kan inte anses rimligt om det överstiger det gängse värdet för maskinen eller anordningen. Upphandlade anläggningstillgångar skall vara nödvändiga för att genomföra projektet. Detta innebär bland annat att föremålet för upphandlingen bör ha lämpliga tekniska egenskaper och en tillräcklig livslängd med tanke på projektets behov.

Rätt till stöd för vissa skatter och avgifter

Mervärdesskatt är en stödberättigande utgift så länge skatten har burits av stödmottagaren som slutlig kostnad. Med stöd av 10 kap. i mervärdesskattelagen kan avdragbar mervärdesskatt inte godkännas som utgift, även om stödmottagaren inte har gjort avdraget i fråga. Avseende kommunernas situation kan det konstateras att när en kommun bedriver skattepliktig affärsverksamhet tillämpas rätten till avdrag enligt mervärdesskattelagen. I dessa fall är mervärdesskatten inte stödberättigande. Däremot utgör mervärdesskatt som härrör från kommunens övriga verksamhet och som bärs av kommunen som slutlig kostnad en stödberättigande utgift.

Alla utgifter som hänger samman med finansieringen är icke stödberättigande. Det är fråga om utgifter som inte har uppstått med anledning av genomförandet av projektet i enlighet med vad som avses i 3 §. Utöver de utgifter som nämns i förordningen tillämpas denna regel även på avgifter för användning av kreditkort, dvs. de är icke-stödberättigande.

10.5. Internationellt samarbete i ESF-programmen 2007–2013

Enligt artikel 3 punkt 6 i ESF-förordningen skall ESF även stödja transnationell och interregional verksamhet, särskilt genom att dela information, erfarenheter, resultat och goda metoder och genom att utveckla komplementära tillvägagångssätt och samordnade eller gemensamma åtgärder. I Fastlandsfinlands ESF-program genomförs detta internationella samarbete i synnerhet inom det prioriterade området 4 ("Samarbete mellan medlemsstaterna och regionerna inom ESF-verksamheten"). Därutöver kan samarbete av detta slag genomföras inom de prioriterade områdena 1–3.

Genomförandet av utvecklingsprogrammet bygger inte på enskilda projekt utan på ett samarbete mellan t.ex. regionala och nationella myndigheter, arbetsmarknadsparter, institut/organisationer, nätverk som bildats kring vissa teman och andra aktörer av eventuell relevans med tanke på ESF:s prioriteringar. Inom ramen för utvecklingsprogrammet finns även en stödstruktur för det internationella samarbetet.

Stödberättigande utgifter

Stöd villkoren för internationellt samarbete fastställs nationellt av respektive förvaltningsmyndighet. Arbets- och näringsministeriet har fastställt att följande utgifter i samband med internationellt samarbete är stödberättigande:

1. Kostnader för arbetsmöten, evenemang och studiebesök (kostnader för resor, logi och traktering samt för mötesplatsen)
2. Kommunikations-, översättnings- och tolkningskostnader som hänger samman med utbytet av kunskaper och erfarenheter
3. Deltagarnas utlägg vid studiebesök och personutbyten (utbildare, utbildade, personal, övriga)

4. Utgifter för samarbete mellan internationella partner och utveckling av gemensamma tjänster, metoder och produkter, inräknat utomstående genomförarens utlägg
5. Personalkostnader (projektpersonalen) för den arbetstid som använts för det internationella samarbetet
6. Utgifter för utvärdering, informationsspridning och utredningar avseende det internationella samarbetet
7. Kostnader för datatrafik och teletrafik med anknytning till det internationella samarbetet

ESF stödjer i huvudsak internationellt samarbete som genomförs inom EU och med europeiska partnerländer och partnerområden. Om det i ett enskilt fall är motiverat kan ett internationellt samarbete också föras med områden utanför EU. I dessa fall måste följande bevisas för att utgifterna skall vara stödberättigande:

1. Samarbetet ger ett klart och synligt mervärde
2. Nyttan av samarbetet tillkommer klart medlemsstaten
3. Varje part står själv för de kostnader som samarbetet medför; ett medlemsland kan inte betala samarbetskostnaderna för en partner utanför EU, utan denna måste stå själv för kostnaderna (t.ex. med hjälp av andra finansiella EU-instrument eller genom privat finansiering)
4. Minst en annan EU-medlemsstat deltar i samarbetet

När det gäller verksamheter utanför EU kan ESF-stödet enbart beviljas för kostnader som relaterar till kommunikation, informationsspridning, kontakt, resor och uppehåll. I praktiken kan alltså rese-, logi- och trakteringskostnader samt t.ex. kostnaderna för spridning av (i Finland sammanställt) informationsmaterial ge rätt till stöd (om de gynnar definierade mål som ställts upp för projektet). Kostnaderna för utbildning som ordnas i ett land utanför EU är däremot inte stödberättigande (t.ex. språkundervisning för personer som planerar att flytta till Finland).

Om någon del av projektverksamheten sker utanför EU-området är det skäl att samarbeta med Europeiska integrationsfonden, i synnerhet om det är fråga om arbetsrelaterad invandring. Verksamheten bör också samordnas med målet europeiskt regionalt samarbete och med europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI).

Om en motsvarande verksamhet är möjlig inom ERUF-programmen tillämpas dessa anvisningar i tillämplig utsträckning.

3. Stödberättigande

Bilaga

3.1. Exempel på stödberättigande utgifter / ESF

Utgångspunkten för att avgöra om en utgift är stödberättigande är alltid upphovsprincipen samt det huruvida utgifterna är nödvändiga för projektet och rimliga till beloppet. Utgifter ersätts alltid efter prövning och finansören bedömer rätten till stöd i relation till projektplanen och beslutet.

Material, förnödenheter och varor (endast små materiella anskaffningar)

1. Kostnader för beredning av åtgärder som hör till projektet (inräknat undervisning och kursmaterial) under bidragsperioden
2. Undervisnings- och utbildningsmaterial som hör till verksamhet som ordnas för projektets målgrupp
3. Materialkostnader som härrör från bedömning och övervakning av projektverksamheten
4. Avgifter för post och elektronisk kommunikation inom projektet, telefonkostnader

Personalkostnader (löner, arvoden, semesterlöner, pensionsförsäkring, socialförsäkring, andra obligatoriska personförsäkringsavgifter, osv.)

Stöd kan beviljas för lönekostnader som härrör direkt från projektet och olika därav föranledda lagstadgade lönebikostnader. De som arbetar för projektet skall ha skriftliga uppgiftsbeskrivningar som klarlägger deras arbetsuppgifter. Befattningsbeskrivningen för en person som arbetar på heltid inom projektet får inte innefatta uppgifter som inte anknyter till projektet. Arbetstiden för personer som arbetar på deltid för projektet skall redovisas både per dag och för hela projekttiden, och redovisningen skall fogas till ansökan om utbetalning.

1. Rimliga löner/arvoden/ersättningar till projektanställda (undervisnings-, utbildnings-, lednings-, förvaltnings- och stödpersonal samt teknisk personal)
2. Lagstadgade lönebikostnader i anslutning till ovannämnda löner/arvoden, t.ex. social- och pensionsavgifter
3. Deltagaravgifter för utbildning som ordnas för ovannämnda anställda, om utbildningen stödjer projektets innehåll och genomförande;
4. Arvoden/ersättningar som utbetalas till undervisnings-, utbildnings- och stödpersonal som inte hör till projektets ordinarie personal
5. Arvoden och ersättningar för inkomstbortfall som utbetalas till medlemmarna i styrgruppen. Arvoden betalas inte till personer vilkas befattningsbeskrivning innefattar deltagande i styrgruppens möten. Ersättning för inkomstbortfall kan t.ex. betalas till företagare eller företagsanställda med arbetsavtal. Om det är motiverat kan arvoden betalas till särskilda experter utanför styrgruppen.

Inköp av tjänster (tjänster som köps in av externa leverantörer)

1. Kostnader för utbildning, gruppverksamhet och andra åtgärder som hänger samman med genomförandet av projektet och som köps av en vald leverantör, på basis av lagen och anvisningarna om offentlig upphandling
2. Kostnader som föranleds av bedömning och uppföljning av projektets effekt, om det genomförs som köpt tjänst
3. Andra avgifter för köpta tjänster som har ett direkt samband med genomförandet av projektet

Resekostnader (rese- och logikostnader i Finland och utomlands)

1. Rimliga rese- och logikostnader för projektanställda (undervisnings-, utbildnings, lednings-, förvaltnings- och stödpersonal samt teknisk personal) som hänger samman med ESF-verksamheten samt dagpenning i enlighet med bilagan om resor till statens allmänna tjänste- och arbetskollektivavtal. Resorna skall vara väsentliga för genomförandet av projektet.
2. Resekostnader för utomstående undervisnings-, utbildnings- och stödpersonal
3. Kostnader för styrgruppens inrikesresor (Obs! För styrgruppens utrikesresor beviljas inget stöd). Om en styrgruppsmedlem åker på en resa som hör till hans eller hennes befattningsbeskrivning och arbetsgivaren är skyldig att stå för resekostnaderna är dessa inte stödberättigande utgifter.

Övriga kostnader (lokal- och utrustningshyror, avskrivningar och kostnader som inte bokförs inom de övriga kostnadskategorierna)

1. Hyres- eller leasingkostnader för lokaler
2. Hyres- och leasingkostnader för utrustning (inräknat motorfordon)
3. Avskrivningar enligt bokföringslagen
4. Serveringskostnader skall bedömas varje enskilt fall för sig. Kostnaderna skall ha ett direkt och starkt samband med projektet. Matsservering som sker under heldagsevenemang kan anses motiverat. Matsservering i samband med kurser som ordnas för målgrupper hör inte till den typ av servering som avses här.

Indirekta kostnader

1. Exempelvis kostnader för telefon, el och vatten, hyror, bokförings- och städningskostnader, kontorskostnader och vissa förvaltnings- och personalkostnader som t.ex. ekonomisekreterartjänster, om dessa inte har redovisats som direkta kostnader
2. (Rimliga) kostnader för företagshälsovård

Kostnader för arbetskraftspolitiska åtgärder

Kostnader som föranleds av arbetskraftspolitiska åtgärder kan ingå i projekt som genomförs av en TE-central.

1. Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (inräknat samanskaffning)
2. Lönesubventioner och startpeng

3.2. Utgifter som är stödberättigande inom ESF-projekt men för vilka ESF-medfinansiering inte beviljas

För s.k. kostnader som rapporteras skilt (naturaprestationer) kan projektet inte beviljas finansiering av finansieringsmyndigheten för ESF. Kostnaderna utgör dock en del av projektets totala utgifter, de hör till den s.k. självfinansieringsdelen som syns i kostnadskalkylen och som skall rapporteras till finansieringsmyndigheten via blanketterna för ansökan om utbetalning och finansiell övervakning. Kostnader av denna typ skall bokföras och deras värde skall kunna verifieras och kontrolleras av en oberoende part.

A. Deltagarnas löne- och resekostnader under utbildningstiden

1. Löner och arvoden för personer som deltar i utbildning, handledning, rådgivning, mm.
2. Obligatoriska lönebikostnader som hänger samman med ovannämnda löner och arvoden (t.ex. social- och pensionsavgifter)
3. Deltagarnas rese- och logikostnader vid deltagande i utomstående kurser, i enlighet med resereglementet för stats tjänstemän eller motsvarande nationella bestämmelser/anvisningar, ifall kostnaderna enligt projektansökan betalas av kommunen, en annan offentlig organisation eller en privat organisation

B. Talkoarbete och andra naturaprestationer

1. Oavlönat frivilligarbete (talkoarbete), vars värde fastställs på basis av använd tid och utfört arbete i enlighet med gängse timlön eller dagslön (t.ex. enligt ett kollektivavtal)
2. Kostnader för t.ex. forskning, undervisning eller annan yrkesverksamhet, ifall de enligt projektansökan betalas av kommunen, en annan offentlig organisation eller en privat organisation
3. Utgiftsposter som består av en arbetsinsats, mark eller fastighet, maskiner, anordningar eller råvaror som överläts till projektet. När det är fråga om mark eller fastigheter skall värdet fastställas av en oberoende och kompetent utvärderare eller myndighet med tillbörliga befogenheter

3.3. Exempel på stödberättigande utgifter/ERUF

Utgångspunkten för att avgöra om en utgift är stödberättigande är alltid upphovsprincipen samt det huruvida utgifterna är nödvändiga för projektet och rimliga till beloppet. Utgifter ersätts alltid efter prövning och finansären bedömer rätten till stöd i relation till projektplanen och beslutet.

Personalkostnader (löner, arvoden, semesterlöner, pensionsförsäkring, socialförsäkring, andra obligatoriska personförsäkringsavgifter, osv.)

Stöd kan beviljas för lönekostnader som härrör direkt från projektet och olika därav föranledda lagstadgade lönebikostnader. De som arbetar för projektet skall ha skriftliga uppgiftsbeskrivningar som klarlägger deras arbetsuppgifter. Befattningsbeskrivningen för en person som arbetar på heltid inom projektet får inte innefatta uppgifter som inte an knyter till projektet. Arbetstiden för personer som arbetar på deltid för projektet skall redovisas både per dag och för hela projekttiden, och redovisningen skall fogas till ansökan om utbetalning.

1. Rimliga löner/arvoden/ersättningar till projektanställda
2. Arvoden/ersättningar som utbetalas åt undervisnings-, utbildnings- och stödpersonal som inte hör till projektets ordinarie personal
3. Arvoden och ersättningar för inkomstbortfall som utbetalas åt medlemmarna i styrgruppen. Arvoden betalas inte till personer för vilka deltagandet i styrgruppens möten hör till befattningen. Ersättning för inkomstbortfall kan t.ex. betalas till företagare eller företagsanställda med arbetsavtal. Om det är motiverat kan arvoden betalas till särskilda experter utanför styrgruppen.

Inköp av tjänster (tjänster som köps in från utomstående leverantörer)

1. Kostnader för införskaffande av sakkunnig- och utbildningstjänster och andra åtgärder som hänger samman med genomförandet av projektet och som köps av en vald leverantör, på basis av lagen och anvisningarna om offentlig upphandling

2. Kostnader som härrör från bedömning och övervakning av projektverksamheten
3. Andra avgifter för köpta tjänster som har ett direkt samband med genomförandet av projektet

Resekostnader (rese- och logikostnader i Finland och utomlands)

1. Rimliga rese- och logikostnader för projektanställda samt dagpenning i enlighet med bilagan om resekostnader till statens allmänna tjänste- och arbetskollektivavtal. Resorna skall ha en väsentlig betydelse för genomförandet av projektet.
2. Kostnader för styrgruppens inrikesresor (Obs! För styrgruppens utrikesresor beviljas inget stöd). Om en styrgruppsmedlem åker på en resa som hör till hans eller hennes befattning och arbetsgivaren är skyldig att stå för resekostnaderna är dessa inte stödberättigande utgifter.

Anskaffning av maskiner och utrustning

1. Upphandlingskostnader för anläggningstillgångar (maskiner, anordningar, osv.) som är nödvändiga för att genomföra projektet (jämförelse enligt upphandlingens storlek)
2. Upphandlingskostnader för begagnade maskiner och anordningar ifall det går att bevisa att inget offentligt stöd har utbetalats för upphandling av nämnda maskiner eller anordningar under de senaste fem åren.

Byggnader och markområden

1. Upphandlingskostnader för byggnader eller markområden som är nödvändiga för att genomföra projektet, ifall utgifter av denna typ av särskilt vägande orsak har godkänts undantagsvis och inom de gränser som fastställs av allmänna förordningen.

Hyreskostnader (lokaler och utrustning)

1. Hyres- eller leasingkostnader för lokaler, maskiner och anordningar (inräknat motorfordon) som är nödvändiga för projektet. Kostnaderna skall specificeras och behövliga beräkningsgrunder anges (t.ex. hyra per kvadratmeter).

Kontorskostnader

1. T.ex. telefon-, post- och kopieringskostnader om de har föränletts av projektet och inte har redovisats som indirekta kostnader.

Övriga kostnader (avskrivningar m.fl. som inte bokförs i de andra kostnadskategorierna)

1. Avskrivningar av anläggningstillgångar i enlighet med bokföringslagen, förutsatt att den avskrivna egendomen inte har upphandlats med offentligt stöd
2. Omkostnader (indirekta kostnader), t.ex. kostnader för telefon, el och vatten samt hyror, bokförings- och städningskostnader kontorskostnader, m.fl., förutsatt att de kan anvisas till projektet och inte har redovisats under ovanstående punkter som direkta kostnader
3. Företagshälsovårdsavgifter för projektanställda

Naturaprestationer

1. Oavlönat frivilligarbete vars värde fastställs på basis av använd tid och utfört arbete i enlighet med gängse timlön eller dagslön (t.ex. enligt ett kollektivavtal).
2. Produktionsinsatser som består av en arbetsinsats, mark eller fastighet, maskiner, anordningar eller råvaror som överläts till projektet. När det är fråga om mark eller fastigheter skall värdet fastställas av en oberoende och kompetent utvärderare eller myndighet med tillbörliga befogenheter.

Intäkter (dras av från ovannämnda utgiftsposter)

Intäkter, såväl förutsedda som icke förutsedda, som härstammar från projektverksamheten (t.ex. från försäljning av produkter, inträdesbiljetter, osv.).

3.4. Exempel på icke stödberättigande utgifter

Nedanstående förteckning är inte uttömmande. Bland annat följande utgifter kan inte redovisas som en del av de totala kostnaderna för ett ESF eller ERUF-projekt:

1. Kostnader som inte baserar sig på en godkänd projektplan eller ett projekt- och finansieringsbeslut, eller som inte har avtalats med finansieringsmyndigheten (Obs! Styrgruppen kan inte fatta beslut avseende vilka kostnader som hör till projektet)
2. Resultatpremier, bonus, naturaförmåner och motsvarande lönetillägg som betalas utöver den ordinarie lönen (grundlön, personligt tillägg, semesterpenning och semesterlön, semesterersättning)
3. Kostnader för allmän personalutbildning
4. Böter, straffavgifter och rättegångskostnader
5. Finansieringskostnader: skuldräntor (utom utgifter för räntesubventioner som reducerar företagens lånekostnader om det rör sig om statliga stöd), avgifter för finansiella transaktioner, växlingsavgifter och kursförluster samt övriga rent finansiella kostnader (t.ex. räntor för s.k. finansiell leasing). Avgifter för att öppna och förvalta konton, om öppnandet av ett konto inte är ett särskilt krav för att stödet skall beviljas.
6. Mervärdesskatt som kan dras av eller som återbärs eller som ersätts på annat sätt
7. Tilläggsarvoden eller provisioner som inte stadgas genom lag eller som inte grundar sig på slutna avtal.